

De legende van de heilige Idda

Idda gravin von Kirchberg

Deze **Idda gravin von Kirchberg** ontmoette op ongeveer 20 jarige leeftijd tijdens een Riddertoernooi in 1179 rond de stad Keulen ene **Graaf Heinrich Von Toggenburg** en de vonken sprongen over, zeg maar.

Het paar ging nog in 1179 samen wonen nabij **Kirchberg SG** (**SG = Sankt Gallen , hemelsbreed 20 km zuid van Konstanz**) waar nu nog de ruïnes zijn van de **Alt-Toggenburg** en even verderop de **Neu-Toggenburg**. Op die plek is anno nu **Sankt Iddaburg** (op 966 mtr. hoog) in de regio **Gähwil**, nog steeds een bedevaartsoord.

Wel verliefd, geen goed huwelijk

Echter, het huwelijk verliep niet zoals verwacht, gehoopt.

Kinderen bleven uit, jaloezie van bedienden nam toe en toen ging er iets mis : iets banaals als een kledingstuk te luchten hangen voor het raam met daaraan een **huwelijksieraad**.



De glinstering daarvan werd opgemerkt door een raaf, die kwam, zag en overwon en dus sieraad kwijt. Toeval dat het bos of woud rondom het kasteel het "**Rabensteinerwald**" (Raven Steen woud) heette ?



De vlucht (..)

Zou nòg niet zo erg zijn wanneer een ijverige bediende de vogel niet had opgemerkt met sieraad in de snavel, het sieraad 'overnam' en 't met een fraai verhaal bij de Graaf bezorgde, eh, als teken van ontrouw van de dame.

Een lang verhaal verkorten : Graaf boos, heel boos, nam zijn eega mee naar een torentrens, en met een forse zwaai enfin.

Zonder dat de graaf het echter heeft kunnen opmerken, kon Gravin Idda nog goed terecht komen. Heeft met hulp van dieren, en een dieet van bessen en wortels **17 jaar in een hol** op 3 km van het kasteel aan de voet van de **berg Hörnli** gewoond.

En pas toen werd ze door een jager van de Graaf ontdekt.

Vergeving

Graaf kwam, zijn daad werd hem vergeven (!), maar mee terug naar het kasteel, ging ze ook niet.

Ze had een gelofte gedaan.

Maar vroeg als gunst om een betere woonhut met inrichting bij een plek ('**Au**') waar een eerdere Gravin van Toggenburg een kapel ter ere van Maria had laten bouwen. En zo geschiedde.

Heilige Idda

Op oudere leeftijd is de langzamerhand als heilige vereerde Idda ingetreden in het naburig **Benediktijner Klooster van Fischingen**.

En zou in die jaren Graaf Heinrich overleefd hebben, begraven bij de Kloosterkerk. Maar later is ook zij in deze omgeving begraven en zijn ze in zekere zin toch weer samengekomen.



Bezoek deze pagina : vakantie-trips.nl/zwitserland-oost-van-aargau-tot-appenzell

korte vertaling van het verhaal van een priester :

immaculata.ch/archiv/iddaburg1.htm

klooster Fischingen : www.klosterfischingen.ch/